

[illegible]

De han fått sig ett torp och en plog, Och lycklig
han ville dig göra."

38. Så talade mormor, — jag hörde ej mer,
En susning uppfyllde mitt öra. — Med rysning
tillbaka på brottet jag ser; Men Gud skall wisse
lycklig mig göra.

39. Han skall mig förena med Pelle en gång
 I himmelens heliga salar: Mitt brott han för-
 låter, och Englarnes sång Wißt synderstans hjer-
 ta hugswalar.

40. Wandrad för världen, mot grafven jag
går Och blickar mot himmels stjärna. Jag läng-
tar dit upp; — att, min Frälsares spår Skall
leda till Palle dess tårna.

41. Men, flickor! ack! Skåden omkring er och
se, Se till att I icke män falla: Ack, låt min
vandra en warning er ge, Och låt mig er lyck-
lige falla.

42. Ej råfwarens wäld och ej riddarens slott
 I skolen er låta förföra Att göra mot Gud det
 wanårande brott, Som jag blef förledd till att göra.

till warning för unga flickor.

30 n f 6 p i n g ,

27. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

28. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

29. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

30. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

31. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

32. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

33. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

34. "Vad är det för en saken som du har gjort? Jag har gjort en saken som du har gjort."

Jag vaknade snart vid hans sida. Min ofskuld försvunnen, min sällhet förbi, Jag dömdes mig själv till att lida.

23. För Riddarens smek flydde åter min sorg, I borgen som Drottning jag gäldade. Men dagarna flydde i Riddarens borg, Mitt bröst och min media de swälldes.

24. Och rosorna flydde från blomstrande kind, Och Riddaren med löd mig bemötte. Nu såg jag med blödd hur förvillad och blind Jag var, då jag Palle bortstötte.

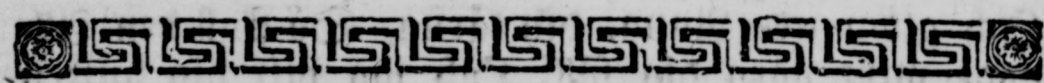
25. En dag sade Riddaren den grymme helt fört: "Du föda! bered dig att fara I morgon ifrån denna borgen långt bort, Du kan du hos Palle så vara."

26. Jag föll till hans fötter, om nåden jag bad, Men domen förblef dock densamma: "Nej, Anna! du måste nu fara åstad, Ty jag vill ej ha någon amma."

27. Så måste jag fara med blödsel och skam; Men, himmel! hwart skulle jag fara? Till moderens hydda jag tordes ej fram, Och hwat kunde Palle väl vara?

28. Så ilade jag ewenne, da'r och en natt Och föll utaf wanmakt till jorden. Jag vaknade åter; mitt öga war matt; Jag hörde med häpnad de orden:

29. "Olyckliga Anna! hwad har du mig gjort? Hwar har du så länge då varit? Med ångslan jag öfwerallt efter dig sport; Men saknaden blott jag erfart."

Vid sexton års ålder jag älskade re'n En gosse så dmt och förtroligt. Det war mig så tråkigt att wara allen; Men ack! när han kom, huru rolligt!

2. Ack, rolligt wi hade; wi lekte som barn, Så ofta i mormoders stuga. Jag anade då ej att djefwulens garn Mig skulle så snärja och suga.

3. En ofskuldsfull tärna i byen jag war, Den wackrafte kanske bland alla; Och gosarne kommo till mig alla dar, Sin sästmod de wille mig kalla.

4. Men Palle förblef dock min endaste wän, Och honom jag wille ej smärta. Ack, ofta han sade: "Kom, Anna! och känn Hur wäldsam det slår i mitt hjerta."

5. Då kyfste jag honom, och kyffen den brann Så warm i mitt hjerta tillbaka, Och Palle han swor då att blifwa min man, Jag lofwade blifwa hans maka.

6. "Jag är icke rik," sade Palle ibland, "Men krafter jag har att arbeta, Och snart skall jag få mig en plog och ett land, Och se'n skall min maka du heter."